

عنوان: بررسی تجارب شغلی پرستاران طرحی در طول دوره گذر در مراکز آموزشی-درمانی و بیمارستانهای تابعه دانشگاه علوم

پزشکی تبریز، ۱۳۸۱

نام دانشجو: مریم نمادی وثوق

رشته و مقطع تحصیلی: پرستاری کارشناسی ارشد

استاد راهنما: دکتر وحید زمانزاده – دکتر نعیمه سید فاطمی

اساتید مشاور:

شماره پایاننامه: ۱۳۷

مقدمه: فرآیند گذر از نقش دانشجویی به کارمندی در پرستاران تازه فارغ التحصیل از دیرباز به عنوان یک تجربه تنش زا شناخته شده است. رویارویی با برنامه ها، قوانین سازمانی و مسئولیتهای شغلی در چند ماه اول کار تنش و اضطراب قابل توجهی را در فارغ التحصیلان جدید ایجاد می نماید. دانشجویان پرستاری در دوران تحصیل با ارزشهای حرفه ای خوبی آشنا می شوند. متأسفانه پس از فراغت از تحصیل بزودی درمی یابند که بسیاری از این ارزشها، قابل اجرا نبوده و در محیط کار چندان توجهی به آنها نمی شود. همچنین بین آموخته های دوره تحصیل و مهارتهای مورد انتظار از آنان همخوانی وجود نداشته و فاقد توانمندیهای لازم در برآورده ساختن انتظارات محیط کار می باشند. در نتیجه دچار شوک واقعیت شده و تنش قابل ملاحظه ای را تجربه می کنند که اگر به صورت حل نشده باقی بماند، می تواند موجب تحلیل قوای روانی، کاهش رضایت شغلی و افزایش احتمال ترک حرفه در آنان گردد. بنابراین، شناسایی اثرات فرآیند گذر در پرستاران تازه فارغ التحصیل، تجارب تنش زای آنان و وضعیت موجود برنامه های آموزشی و حمایتی در طول این دوره، به منظور برنامه ریزیهای اصولی از طرف مسئولین و برنامه ریزان پرستاری در راستای کاهش تنشهای تازه فارغ التحصیلان و ابقاء آنان در مراکز درمانی یک ضرورت به شمار می رود.

روش کار: پژوهش حاضر از نوع توصیفی پیمایشی است که در آن تجارب شغلی پرستاران طرحی در طول دوره گذر مورد بررسی قرار گرفته است. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه می باشد که در ۴ بخش و بر اساس مقیاس پنج درجه ای لیکرت تنظیم شده است. جامعه پژوهش شامل کلیه پرستاران طرحی می باشد که در زمان انجام پژوهش در پایان شش ماه اول از خدمت طرح قرار داشتند. نمونه پژوهش برابر با جامعه پژوهش و شامل ۲۰۰ نفر بودند که به روش سرشماری انتخاب شدند. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (فراوانی مطلق و درصدی، میانگین و خطای معیار) و آمار استنباطی (همبستگی پیرسون و آمستقل) استفاده گردید.

نتایج: نتایج این مطالعه نشان داد که اکثریت پرستاران طرحی در طول دوره گذر، تجارب عاطفی و حمایتی نامطلوب و تجارب تنش زای فردی، مدیریتی و مراقبتی زیادی داشتند. در رابطه با تجارب عاطفی، اکثر واحدها احساس اضطراب و بی کفایتی می کردند. همچنین نیاز به کسب مهارتهای جدید، عدم همخوانی وضعیت محیط کار با آموخته های دوره تحصیل، عدم برگزاری برنامه های آشناسازی در شروع کار، مراقبت از بیماران در وضعیتهای بحرانی، بدحال و رو به مرگ، مهمترین تجارب تنش زاو رفتار و طرز برخورد مناسب مسئولین پرستاری و تلاش همکاران در افزایش بار علمی و مهارتهای بالینی تازه فارغ التحصیل کمترین تجارب حمایتی پرستاران مورد پژوهش شناسایی شدند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر مبنی بر تنیدگی زیاد اکثر تازه فارغ التحصیلان در طول دوره گذر و عدم برخورداری آنان از حمایت و آموزش کافی، تلاش های مسئولین و برنامه ریزان پرستاری در راستای اجرای صحیح برنامه های اینترشیپ دانشجویان سال آخر پرستاری مطابق با برنامه های مدون وزارت فرهنگ و آموزش عالی، افزایش هماهنگی بین سیستم آموزش و خدمات پرستاری و بکارگیری استانداردهای حرفه ای در ارائه مراقبتها در مراکز درمانی، برگزاری برنامه های آموزش توجیهی در اوایل شروع به کار تازه فارغ التحصیلان و حمایت کافی از آنان، به منظور تسهیل گذر فارغ التحصیلان جدید و تکامل مهارتهای بالینی آنان ضرورت می یابد.

کلمات کلیدی: تجارب شغلی، پرستاران طرحی، دوره گذر